

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 11 december 1989

om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden

(89/662/EEG)

(EGT L 395, 30.12.1989, s. 13)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets direktiv 91/495/EEG av den 27 november 1990	L 268	41	24.9.1991
► <u>M2</u>	Rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990	L 373	1	31.12.1990
► <u>M3</u>	Rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991	L 46	1	19.2.1991
► <u>M4</u>	Rådets direktiv 91/494/EEG av den 26 juni 1991	L 268	35	24.9.1991
► <u>M5</u>	Rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991	L 268	1	24.9.1991
► <u>M6</u>	Rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991	L 268	15	24.9.1991
► <u>M7</u>	Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991	L 268	56	24.9.1991
► <u>M8</u>	Rådets direktiv 92/46/EEG av den 16 juni 1992	L 268	1	14.9.1992
► <u>M9</u>	Rådets direktiv 92/45/EEG av den 16 juni 1992	L 268	35	14.9.1992
► <u>M10</u>	Rådets direktiv 92/67/EEG av den 14 juli 1992	L 268	73	14.9.1992
► <u>M11</u>	Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992	L 62	49	15.3.1993

RÅDETS DIREKTIV**av den 11 december 1989****om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden**

(89/662/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Gemenskapen kommer att vidta åtgärder för att stegvis upprätta den inre marknaden under tiden fram till den 31 december 1992.

För att samordningen av marknaden med kreatursprodukter och produkter av animaliskt ursprung skall fungera utan störningar krävs att veterinära hinder mot utvecklingen av handeln inom gemenskapen med dessa produkter undanröjs. Den fria rörligheten av jordbruksprodukter är ett grundläggande inslag i samordningen av marknaderna och bör kunna underlätta en rationell utveckling av jordbruksproduktionen och ett optimalt utnyttjande av produktionsmedlen.

På det veterinära området utnyttjas för närvarande gränserna för att utföra kontroller som syftar till att värna om hälsan hos människor och djur.

Det slutliga målet är att de veterinära kontrollerna skall utföras enbart vid avsändningsstället. För att uppnå detta krävs en harmonisering av de grundläggande krav som rör hälsoskyddet för människor och djur.

Målet är att förverkliga den inre marknaden och i avvaktan på att detta uppnås bör huvudvikten läggas på de kontroller som skall utföras hos avsändaren och på att organisera de kontroller som skulle kunna utföras på destinationsorten. En sådan lösning skulle innebära ett slopande av de veterinära kontrollerna vid gränserna mellan medlemsstaterna.

Denna lösning förutsätter ett ökat förtroende för de veterinära kontroller som utförs av den avsändande staten. Den senare måste säkerställa att dessa veterinära kontroller utförs på ett lämpligt sätt.

I destinationslandet skulle veterinära stickprovskontroller kunna utföras hos mottagarna. Vid allvarlig misstanke om felaktigheter skulle dock den veterinära kontrollen kunna utföras medan varorna är på väg.

Det är en uppgift för medlemsstaterna att lägga fram en plan över hur de avser att utföra kontrollerna. Dessa planer bör underställas gemenskapen för godkännande.

Det måste skapas förutsättningar för att kunna vidta åtgärder om den veterinära kontrollen skulle avslöja felaktigheter i sändningen. Härvid kan tre möjliga lösningar utpekas: syftet med den första skulle vara att bereda möjlighet att rätta till felaktiga dokument, med den andra att i förekommande fall avvärja eventuella risker när det konstaterats utbrott av någon epizooti, någon ny allvarlig och smittsam sjukdom eller någon annan orsak som kan tänkas utgöra ett allvarligt hot mot djurseller

(1) EGT nr C 225, 31.8.1988, s. 4.

(2) EGT nr C 326, 19.12.1988, s. 28.

(3) EGT nr L 56, 6.3.1989, s. 7.

▼B

människors hälsa, under det att den tredje skulle ta sikte på de fall när varorna inte svarar mot de krav som fastställts av andra skäl än de som avses ovan.

Ett förfarande bör fastställas för att bilägga eventuella tvister i fråga om sändningar från någon anläggning, något produktionsställe eller något företag.

Behovet av skyddsåtgärder måste uppmärksammas. Inom detta område, måste, inte minst med hänsyn till effektiviteten, ansvaret i första hand falla på den avsändande medlemsstaten. Kommissionen måste kunna vidta snabba åtgärder, särskilt genom att göra besök på platsen och vidta de åtgärder som läget kräver.

För att vara effektiva måste de regler som fastställs i detta direktiv täcka alla varor som är underkastade veterinära krav i samband med handel inom gemenskapen.

Dock föreligger alltså med avseende på vissa epizootiska sjukdomar olika hälsosituationer inom medlemsstaterna och i avvaktan på ett ställningstagande från gemenskapens sida vad gäller sätten att bekämpa dessa sjukdomar bör frågan om kontroll av handeln med husdjur inom gemenskapen tills vidare lämnas utanför och en kontroll av handlingar bör vara tillåten under transporten. Med hänsyn till det rådandet läget vad gäller frågan om harmonisering och i avvaktan på gemenskapsregler bör varor som inte är underkastade harmoniserade regler uppfylla de krav som gäller inom destinationslandet, förutsatt att de senare står i överensstämmelse med artikel 36 i fördraget.

Bestämmelserna i gällande direktiv bör anpassas till de nya regler som fastställs i detta direktiv.

Dessa regler bör ses över på nytt före utgången av år 1993.

Kommissionen bör bemyndigas att vidta åtgärder för tillämpningen av detta direktiv. I detta syfte bör det utarbetas rutiner för att upprätta ett nära och effektivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna inom Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall se till att de veterinära kontroller som skall utföras på produkter av animaliskt ursprung, som omfattas av de direktiv som räknas upp i bilaga A eller i artikel 14 och som är avsedda för handel, inte längre sker vid gränserna utan verkställs i enlighet med detta direktiv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *veterinär kontroll*: varje fysisk undersökning eller administrativt förfarande som gäller de varor som avses i artikel 1 och som syftar till att direkt eller på annat sätt värna om människors eller djurs hälsa,
2. *handel*: handel mellan medlemsstater med varor som avses i artikel 9.2 i fördraget,
3. *anläggning*: varje företag som producerar, lagrar eller bearbetar produkter som avses i artikel 1,
4. *behörig myndighet*: den centrala myndighet i en medlemsstat som det åligger att utföra veterinära kontroller eller varje myndighet till vilken denna uppgift har överförts,
5. *officiell veterinär*: den veterinär som förordnats av den behöriga centrala myndigheten i medlemsstaten.

KAPITEL I

Kontroll vid produktionsanläggningen*Artikel 3*

1. Medlemsstaterna skall se till att inga andra produkter görs till föremål för handel än sådana som avses i artikel 1 och som har anskaffats, kontrollerats, stämplats och märkts i enlighet med gemenskapens regler för den angivna destinationen och som fram till den slutliga mottagare som uppgivits åtföljs av ett hälsointyg, djurhälsocertifikat eller något annat dokument som fastställts genom gemenskapens veterinära bestämmelser.

De anläggningar som produkterna härrör ifrån skall genom kontinuerlig egenkontroll säkerställa att produkterna uppfyller de krav som uppställts i föregående stycke.

Utan att påverka de tillsynsskyldigheter som åligger den officiella veterinären i enlighet med gemenskapens lagstiftning skall den behöriga myndigheten utföra regelbunden kontroll vid anläggningarna för att försäkra sig om att de för handel avsedda produkterna uppfyller gemenskapens krav eller, i de fall som avses under punkt 3 i denna artikel och i artikel 14, de krav som gäller i den mottagande medlemsstaten.

När det finns anledning att misstänka att kraven inte uppfylls skall den behöriga myndigheten utföra nödvändiga kontroller och, i de fall misstanken bekräftas, vidta lämpliga åtgärder, vilket kan innefatta indragning av godkännandet.

2. När transporten innefattar flera destinationer skall produkterna sammanföras till ett antal partier som svarar mot antalet destinationer. Varje parti skall åtföljas av det ovannämnda certifikatet eller dokumentet.

När de produkter som åsyftas i artikel 1 är avsedda för export till ett tredje land skall transportproceduren stå under tullövervakning fram till den ort där sändningen lämnar gemenskapens territorium.

3. Medlemsstater som valt att föra in produkter från vissa länder utanför gemenskapen skall meddela kommissionen och övriga medlemsstater om förekomsten av sådan import.

När produkterna förs in till gemenskapens territorium via en annan medlemsstat än någon av dem som avses ovan skall denna medlemsstat verkställa en kontroll i handlingarna av ursprunget och varornas destination i enlighet med artikel 6.1.

De medlemsstater till vilka varorna är destinerade skall förbjuda att de berörda produkterna sänds vidare från deras territorium såvida de inte är avsedda för någon annan medlemsstat som begagnar sig av samma införselmöjlighet.

Artikel 4

1. Medlemsstater från vilka varorna avsänds skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de berörda parterna uppfyller de veterinära kraven i samtliga led av produktion, lagring, saluföring och transport av produkter som avses i artikel 1. De skall särskilt säkerställa att

- de produkter som anskaffats i enlighet med de direktiv som avses i bilaga A kontrolleras på samma sätt ur veterinär synpunkt, oavsett om de är avsedda för handel inom gemenskapen eller för den inhemska marknaden.
- de produkter som omfattas av bilaga B inte förs ut till någon annan medlemsstats territorium, om de inte kan försälas inom medlemsstatens eget territorium av skäl som har stöd i artikel 36 i fördraget.

▼B

2. Medlemsstater från vilka varorna avsänts skall i de fall gemenskapens regler har överträtts vidta lämpliga administrativa, juridiska eller straffrättsliga åtgärder för att beivra varje överträdelse av den veterinära lagstiftningen som begåtts av fysiska eller juridiska personer, i synnerhet när det konstaterats att de intyg eller dokument som utfärdats inte svarar mot produkternas verkliga tillstånd eller när kontrollstämplar satts på produkter som inte uppfyller dessa regler.

KAPITEL II

Kontroller vid ankomst till destinationsorten*Artikel 5*

1. Mottagande medlemsstater skall vidta följande åtgärder:

- a) Den behöriga myndigheten får på destinationsorten för varorna genom icke-diskriminerande veterinära stickprov kontrollera att de krav som uppställs i artikel 3 har uppfyllts. Provtagning får ske samtidigt.

När den behöriga myndigheten i den medlemsstat genom vilken varorna transiteras eller den medlemsstat till vilken varorna avsänts har fått uppgifter som ger anledning till misstanke om att gällande bestämmelser överträtts, får kontroller som innefattar kontroll av transportsättet också utföras under transporten av varor till medlemsstatens territorium.

- b) När de produkter som avses i artikel 1 och som härrör från en annan medlemsstat är avsedda

— för en anläggning som står under tillsyn av en officiell veterinär, skall denne se till att endast sådana produkter släpps in i denna anläggning som uppfyller kraven i artikel 3.1 med avseende på märkning och medföljande dokument eller, vad gäller de produkter som avses i bilaga B, åtföljs av de dokument som fastställs i destinationslandets bestämmelser,

— för en godkänd distributör som delar upp partierna eller för ett handelsföretag med många filialer, eller någon verksamhet som inte är underkastad ständig tillsyn skall den senare, innan partiet delas upp eller saluföras, kontrollera att varorna märkts och att de intyg eller dokument som avses i den första strecksatsen finns tillgängliga samt anmäla varje felaktighet eller avvikelse till den behöriga myndigheten.

— för andra mottagare, särskilt när partiet till en del har lossats under transporten, skall förpackningen i enlighet med artikel 3.1 åtföljas av originalet till det intyg som avses i den första strecksatsen.

De garantier som skall företas av de mottagare som avses i andra och tredje strecksatserna skall specificeras i ett avtal med den behöriga myndigheten att undertecknas vid tiden för den registrering som föreskrivits i punkt 3. Den behöriga myndigheten skall utföra stickprovskontroller för att förvissa sig om att dessa garantier uppfylls.

2. Om gemensamma varustandarder inte fastställts genom gemenskapsregler och i det fall som avses i artikel 14 kan den mottagande medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 och med vederbörlig hänsyn till de allmänna bestämmelserna i fördraget, kräva att ursprungsanläggningen skall följa de regler som gäller enligt den ifrågavarande medlemsstatens nationella lagstiftning. Den medlemsstat från vilken produkterna härrör skall se till att den ifrågavarande produkten uppfyller dessa normer.

▼**B**

3. För importörer som får produkter levererade till sig från en annan medlemsstat eller som helt delar upp ett parti av sådana produkter gäller att
- de dessförinnan skall bli föremål för registrering, om den behöriga myndigheten kräver detta,
 - de skall föra ett register i vilket sådana leveranser noteras,
 - de skall, om den behöriga myndigheten kräver detta, anmäla ankomsten av sådana produkter från en annan medlemsstat i den mån detta är nödvändigt för att utföra de kontroller som avses under punkt 1,
 - de skall under den tid som fastställts av den behöriga myndigheten, dock under minst sex månader, arkivera de hälsointyg och dokument som avses i artikel 3 för att vid anfordran företes för den behöriga myndigheten.
4. Närmare bestämmelser för tillämpning av denna artikel skall utformas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18.
5. Rådet skall med ledning av en rapport från kommissionen som åtföljs av eventuella ändringsförslag på nytt se över denna artikel inom tre år från det att detta direktiv börjar tillämpas.

Artikel 6▼**M2**

1. Medlemsstaterna skall svara för att följande åtgärder vidtas vid de kontroller som utförs på platser där produkter från tredje land kan föras in på de territorier som anges i bilaga 1 till direktiv 90/675/EEG ⁽¹⁾ t.ex. hamnar, flygplatser och gränskontrollstationer mot tredje land:
- En dokumentkontroll skall göras av produktens ursprung.
 - Produkter med ursprung inom gemenskapen kontrolleras enligt de bestämmelser som anges i artikel 5.
 - Produkter från tredje land kontrolleras enligt de bestämmelser som anges i direktiv 90/675/EEG.

▼**B**

2. Dock skall från ►**M10** den 1 juli 1992 ◀ och utan hinder av punkt 1 alla produkter som transporteras genom reguljära och direkta transportmedel som förbinder två geografiska punkter inom gemenskapen vara underkastade de bestämmelser om inspektion som fastställs i artikel 5.

Artikel 7

1. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat i samband med den inspektion som utförs på destinationsorten eller under transporten konstaterar
- förekomst av smittämnen som orsakar någon av de sjukdomar som nämns i direktiv 82/894/EEG ⁽²⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 89/162/EEG ⁽³⁾, någon zoonos eller sjukdom eller något annat som kan tänkas orsaka allvarlig fara för djur och människor eller om produkterna kommer från ett område som är smittat med en epizootisk sjukdom, skall de utom vad gäller djurhälsoaspekter, i fråga om produkter som är föremål för någon av de behandlingar som avses i artikel 4 i direktiv 80/215/EEG ⁽⁴⁾, senast ändrat genom direktiv 88/660/EEG ⁽⁵⁾, beordra att transportförpackningen i fråga förstörs eller används på något annat sätt som fastställts genom gemenskapsregler.

⁽¹⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 378, 31.12.1987, s. 58.

⁽³⁾ EGT nr L 61, 4.3.1989, s. 48.

⁽⁴⁾ EGT nr L 47, 21.2.1980, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT nr L 382, 31.12.1988, s. 35.

▼B

Kostnader i samband med förstöring av partiet skall betalas av avsändaren eller dennes ombud.

De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten skall omedelbart genom telex delge de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen vad som framkommit vid inspektionen, vilka beslut som fattats och på vilka grunder de fattats.

De skyddsåtgärder som anges i artikel 9 får tillämpas.

Utöver detta får kommissionen på begäran av en medlemsstat och i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17, när det uppkommer situationer som inte förutsetts av gemenskapens lagstiftning, vidta varje åtgärd som är nödvändig för att uppnå samstämmighet i medlemsstaternas handlande.

- b) att varorna inte uppfyller de villkor som fastställts genom gemenskapens direktiv, eller nationella normer när ett beslut om de gemenskapsnormer som föreskrivits genom direktiven inte fattats, och förutsatt att hänsynen till människors och djurs hälsa tillåter det, låta avsändaren eller hans ombud välja mellan att

— förstöra varorna eller

— använda dem för något annat ändamål, däribland att sända tillbaka dem efter att ha inhämtat medgivande från den behöriga myndigheten i ursprungslandet.

Om intyget eller dokumenten befinns innehålla felaktigheter skall dock avsändaren medges en tidsfrist innan den sistnämnda möjligheten tillgrips.

2. I enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18 skall kommissionen upprätta en förteckning över de smittämnen och sjukdomar som avses i punkt 1 och fastställa detaljerade regler för hur denna artikel skall tillämpas.

Artikel 8

1. I de fall som avses i artikel 7 skall den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten utan dröjsmål ta kontakt med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat från vilken varorna avsänts. De sistnämnda myndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder och meddela den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten vilka kontroller som utförts, vilka beslut som fattats och motiveringen för dessa.

Om myndigheten i den första medlemsstaten befarar att dessa åtgärder är otillräckliga, skall de behöriga myndigheterna i de två medlemsstaterna gemensamt söka finna en lösning. Om det är lämpligt kan detta innefatta inspektion på platsen.

Om de kontroller som avses i artikel 7 visar upprepade oegentligheter, skall den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten underrätta kommissionen och de veterinära myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

Kommissionen får på begäran av den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten eller på eget initiativ och under hänsynstagande till arten av överträdelsen

— sända en inspektionsgrupp till den berörda anläggningen, eller

— uppdra åt en officiell veterinär, vars namn skall finnas med på en av kommissionen på förslag av medlemsstaterna upprättad förteckning och som kan godkännas av de olika berörda parterna, för att kontrollera fakta vid den berörda anläggningen,

— uppmana den behöriga myndigheten att intensifiera provtagningen av den berörda anläggningens produkter.

Den skall underrätta medlemsstaterna om vad som framkommit.

▼B

När dessa åtgärder vidtagits för att komma tillrätta med upprepade oegentligheter vid någon anläggning skall kommissionen debitera den berörda anläggningen alla utgifter som uppkommit genom tillämpning av strecksatserna i föregående stycke.

I avvaktan på vad kommissionen kommit fram till skall den medlemsstat från vilken sändningen härrör, på begäran av den mottagande medlemsstaten, utöka kontrollen av de produkter som kommer från den ifrågavarande anläggningen och tillfälligt dra in tillståndet om det föreligger starka skäl för detta med hänsyn till djurs och människors hälsa.

Den mottagande medlemsstaten får å sin sida utöka kontrollerna av produkter som kommer från samma anläggning.

På begäran av någon av de två berörda medlemsstaterna — om oegentligheterna har bekräftats av experternas utlåtanden — skall kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17, vidta lämpliga åtgärder som får utsträckas till att bemyndiga medlemsstaterna att införa ett tillfälligt förbud mot införsel till sina territorier av produkter som härrör från den berörda anläggningen. Dessa åtgärder skall bekräftas eller omprövas snarast möjligt i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17.

De allmänna reglerna för tillämpningen av denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 18.

2. Rätten enligt medlemsstatens gällande lagstiftning att begära prövning av beslut som fattats av de behöriga myndigheterna skall inte påverkas av detta direktiv ►**M10**, förutom i det fall som anges i fjärde stycket ◀.

Beslut som fattats av den behöriga myndigheten i den mottagande staten skall tillsammans med en motivering delges avsändaren eller hans ombud och den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken partiet avsänts.

Om avsändaren eller hans ombud begär detta, skall de ifrågavarande besluten tillsammans med motivering vidarebefordras till honom i skriftlig form med uppgifter om den rätt till prövning som står till buds i enlighet med gällande lagstiftning i den mottagande medlemsstaten, tillsammans med uppgift om hur och inom vilken tid detta skall ske.

Om tvist skulle uppkomma ►**M10** ————— ◀ får dock de två berörda parterna, om överenskommelse träffas om detta inom en period av högst två månader, hänskjuta tvisten för avgörande till någon expert vars namn finns med på en av kommissionen upprättad förteckning över gemenskapens experter. Kostnaden för att anlita denna expert skall betalas av gemenskapen.

Dessa experter skall yttra sig inom högst 72 timmar. Parterna skall avvakta expertens yttrande med vederbörlig hänsyn tagen till gemenskapens veterinära lagstiftning.

3. Kostnaderna för att sända tillbaka varorna, lagra dem, överföra dem till annan användning eller förstöra dem skall betalas av mottagaren.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 9

1. Med undantag av de sjukdomar som avses i direktiv 82/894/EEG skall varje medlemsstat till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen omedelbart anmäla varje utbrott inom sitt territorium av någon zoonos, sjukdom eller annat som kan tänkas orsaka ett allvarligt hot mot djurs eller människors hälsa.

▼B

Den medlemsstat från vilken sändningen utgått skall omedelbart vidta de kontroll- och försiktighetsåtgärder som fastställs i gemenskapsreglerna, däribland särskilt fastställande av buffertzoner som avses i dessa regler eller vidta varje annan åtgärd som den finner lämplig.

Den mottagande medlemsstaten eller den genom vilken sändningen skall transiteras, som i samband med någon av de kontroller som avses i artikel 5 har konstaterat förekomst av någon av de sjukdomar eller orsaker som avses i första stycket, får om så krävs vidta de försiktighetsmått som fastställs i gemenskapens regler.

I avvaktan på att åtgärder vidtas i enlighet med punkt 4 får den mottagande medlemsstaten, när särskilt allvarliga folk- eller djurhälsoskäl föreligger, vidta tillfälliga skyddsåtgärder gentemot de berörda anläggningarna eller, i fråga om en epizootisk sjukdom, vad gäller det skyddsområde som fastställs i gemenskapens regler.

De åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna skall utan dröjsmål anmälas till kommissionen och till de övriga medlemsstaterna.

2. På begäran av den medlemsstat som avses i första stycket i punkt 1, eller på initiativ av kommissionen, får en eller flera kommissionsledamöter omedelbart bege sig till den berörda platsen för att i samarbete med de behöriga myndigheterna undersöka vilka åtgärder som vidtagits. De skall avge ett yttrande om dessa åtgärder.

3. Om kommissionen inte har informerats om vilka åtgärder som vidtagits, eller om den anser de vidtagna åtgärderna otillräckliga, får den, i samarbete med den berörda medlemsstaten och i avvaktan på att den Ständiga veterinärkommittén sammanträder, vidta tillfälliga skyddsåtgärder gentemot produkter från den region som berörs av den epizootiska sjukdomen eller produkter från en viss anläggning. Dessa åtgärder skall underställas Ständiga veterinärkommittén snarast möjligt för att fastställas, ändras eller upphävas i enlighet med förfarandet i artikel 17.

4. Kommissionen skall i samtliga fall vid första lämpliga tillfälle ta ställning till situationen på nytt i Ständiga veterinärmedicinska kommittén. Den skall besluta om vilka åtgärder som behöver tillgripas för de produkter som avses i artikel 1 och, om situationen så kräver, för de ursprungliga produkterna eller de produkter som härletts från dessa produkter i enlighet med förfarandet i artikel 17. Kommissionen skall följa läget och i enlighet med samma förfarande ändra eller upphäva de beslut som fattats alltefter vad situationen kräver.

5. Utförliga regler för hur denna artikel skall tillämpas och särskilt förteckningen över de zoonoser eller orsaker som kan tänkas utgöra ett allvarlig hot mot människors hälsa skall utarbetas i enlighet med förfarandet i artikel 18.

Artikel 10

Varje medlemsstat och kommissionen skall utse den eller de veterinärmyndigheter som skall svara för de veterinära kontrollerna och samarbetet med de andra medlemsstaternas inspektionsmyndigheter.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall se till att tjänstemännen inom deras veterinärmyndigheter, om så är lämpligt i samarbete med tjänstemännen inom andra myndigheter som anförtrots denna uppgift särskilt ges fullmakt och möjlighet att

- verkställa inspektioner av lokaler, kontor, laboratorier, installationer, transportmedel, anläggningar och utrustning, rengörings- och underhållsmedel och de rutiner som används vid framställning, bearbetning, kontrollmärkning, märkning och presentation av dessa produkter,
- kontrollera att personalen uppfyller de krav som fastställs i de texter som avses i bilaga A,

▼B

- ta prover på produkter som finns i lager för att förvaras, släppas ut på marknaden eller transporteras,
- granska skriftligt eller datoriserat material som är av betydelse för de kontroller som verkställs utöver de åtgärder som vidtagits med stöd av artikel 3.1.

För detta ändamål skall de inspekterade anläggningarna vara beredda att samarbeta med kontrollanterna i den utsträckning som krävs för att de skall kunna fullgöra sina åligganden.

Artikel 12

1. Artikel 8.3 och artiklarna 10 och 11 i direktiv 64/433/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 88/657/EEG⁽²⁾, utgår.
2. Artikel 5.3 och 5.4 och artiklarna 9, 10 och 11 i direktiv 71/118/EEG⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 88/657/EEG, utgår.
3. I direktiv 74/461/EEG⁽⁴⁾, senast ändrat genom direktiv 87/489/EEG⁽⁵⁾,
 - i) skall artiklarna 5.2, 5.3, 5.4 och 5.5 och artiklarna 6 och 8, utgå, och
 - ii) i artikel 8a skall hänvisningen till artikel 8 ersättas med en hänvisning till artikel 9 i direktiv 89/662/EEG.
4. Artikel 7.3 och artiklarna 12 och 16 i direktiv 77/99/EEG⁽⁶⁾, senast ändrat genom direktiv 89/227/EEG⁽⁷⁾, utgår.
5. I direktiv 80/215/EEG
 - i) skall artikel 5.2, 5.3, 5.4 och 5.5 och artiklarna 6 och 7 utgå, och
 - ii) i artikel 7a skall hänvisningarna till artikel 7 ersättas med en hänvisning till artikel 9 i direktiv 89/662/EEG.
6. Artikel 5.3 och 5.4 och artiklarna 7, 8 och 12 i direktiv 85/397/EEG⁽⁸⁾, ändrat genom förordning (EEG) nr 3768/85⁽⁹⁾, utgår.
7. Artikel 10.1 och 10.3 i direktiv 88/657/EEG utgår.
8. Artiklarna 8 och 9 i direktiv 89/437/EEG⁽¹⁰⁾ utgår.
9. I bilaga B till direktiv 72/462/EEG⁽¹¹⁾ skall följande läggas till i intyget: "Första mottagarens namn och adress".

Artikel 13

1. Följande artikel skall läggas till direktiven 64/433/EEG och 71/118/EEG:

"Artikel 19

De regler som fastställs i direktiv 89/662/EEG^(*) rörande de veterinära kontroller som skall tillämpas vid handel inom gemenskapen inför förverkligandet av den inre marknaden, skall gälla särskilt i fråga om kontroller vid produktionsanläggningen, organisationen och uppföljningen av de kontroller som skall utföras av den mottagande medlemsstaten samt de skyddsåtgärder som skall tillämpas.

(*) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13".

(1) EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
 (2) EGT nr L 382, 21.12.1988, s. 3.
 (3) EGT nr L 55, 8.3.1971, s. 23.
 (4) EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 24.
 (5) EGT nr L 280, 3.10.1987, s. 28.
 (6) EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 85.
 (7) EGT nr L 93, 6.4.1989, s. 25.
 (8) EGT nr L 226, 24.8.1985, s. 13.
 (9) EGT nr L 362, 31.12.1985, s. 8.
 (10) EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 87.
 (11) EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28.

▼**B**

2. Följande artikel skall läggas till direktiven 72/461/EEG och 80/215/EEG:

”Artikel 15

De regler som fastställs i direktiv 89/662/EEG(*) rörande de veterinära kontroller som skall tillämpas vid handeln inom gemenskapen inför förverkligandet av den inre marknaden, skall tillämpas särskilt på kontroller vid produktionsanläggningen, organisationen och uppföljningen av de kontroller som skall utföras av den mottagande medlemsstaten samt på de skyddsåtgärder som skall tillämpas.

(*) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13”.

3. Följande artikel läggs till direktiv 77/99/EEG:

”Artikel 24

De regler som fastställs i direktiv 89/662/EEG(*) rörande de veterinära kontroller som skall tillämpas vid handeln inom gemenskapen inför förverkligandet av den inre marknaden, skall tillämpas särskilt på kontroller vid produktionsanläggningen, på organisationen och uppföljningen av de kontroller som skall utföras av den mottagande medlemsstaten samt på de skyddsåtgärder som skall tillämpas.

(*) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13”.

4. Följande artikel skall läggas till direktiven 85/397/EEG och 88/657/EEG:

”Artikel 18

De regler som fastställs i direktiv 89/662/EEG(*) rörande de veterinära kontroller som skall tillämpas vid handeln inom gemenskapen inför förverkligandet av den inre marknaden, skall tillämpas särskilt på kontroller vid produktionsanläggningen, på organisationen och uppföljningen av de kontroller som skall utföras av den mottagande medlemsstaten samt på de skyddsåtgärder som skall tillämpas.

(*) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13”.

5. Följande artikel läggs till direktiv 88/437/EEG:

”Artikel 17

De regler som fastställs i direktiv 89/662/EEG(*) rörande de veterinära kontroller som skall tillämpas vid handeln inom gemenskapen inför förverkligandet av den inre marknaden, skall tillämpas särskilt på kontroller vid produktionsanläggningen, på organisationen och uppföljningen av de kontroller som skall utföras av den mottagande medlemsstaten samt på de skyddsåtgärder som skall tillämpas.

(*) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13”

Artikel 14

►**M10** ————— ◀ I avvaktan på beslut om att gemenskapsregler skall antas, skall handeln med de produkter som räknas upp i bilaga B vara underkastade de regler om kontroll som fastställs i detta direktiv, särskilt de som fastställs i artikel 5.2.

▼**M10**

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna vilka villkor och förfaranden som tillämpas vid handeln med de produkter som avses i första stycket.

▼B*Artikel 15*

I artikel 9 i direktiv 64/432/EEG⁽¹⁾ skall följande punkt införas:

- ”2 a En eller flera kommissionsledamöter får, på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen själv, genast bege sig till den berörda platsen för att, i samarbete med de behöriga myndigheterna, granska de åtgärder som vidtagits och avge ett yttrande om dessa åtgärder.”

▼M10*Artikel 16*

1. Medlemsstaterna skall, enligt en harmoniserad modell, till kommissionen lämna alla relevanta upplysningar om vilka veterinära kontroller som utförts i enlighet med detta direktiv.
2. Kommissionen skall inom Ständiga veterinärkommittén granska de upplysningar som avses i punkt 1. Kommissionen kan vidta lämpliga åtgärder enligt förfarandet i artikel 18.
3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt vad gäller hur ofta upplysningarna skall lämnas, vilken modell som skall användas och vad de skall omfatta, skall fastställas enligt förfarandet i artikel 18.

▼B*Artikel 17*

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden utan dröjsmål, antingen på eget initiativ eller på begäran av någon medlemsstat, hänskjuta ärendet till den ständiga veterinärmedicinska kommittén (i det följande benämnd ”kommittén”), som inrättats genom beslut 68/361/EEG⁽²⁾.
2. Kommissionens företrädare skall till kommittén överlämna ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. De röster som avgivits av medlemsstaternas företrädare skall vägas enligt samma artikel i fördraget. Ordföranden får inte rösta.
3. Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med yttrandet från kommittén.
4. Om förslaget inte är förenligt med yttrandet från kommittén eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas.

Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom 15 dagar från det att förslaget kommit det till handa, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 18

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den ständiga veterinärmedicinska kommittén (i det följande kallad ”kommittén”) som inrättats genom beslut 68/361/EEG.
2. Företrädaren för kommissionen skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel

⁽¹⁾ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EGT nr L 255, 18.10.1968, s. 23.

▼B

148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. De röster som avgivits av företrädarna för medlemsstaterna skall vägas enligt samma artikel i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionen skall godkänna de tilltänkta åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

4. Om förslaget inte är förenligt med yttrandet från kommittén eller om inget yttrande avgives, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas.

Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget kom till handa, skall kommissionen själv besluta att vidta de föreslagna åtgärderna och tillämpa dem omedelbart, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

KAPITEL IV

Övergångs- och slutbestämmelser*Artikel 19***▼M10****▼B**

2. Före den ►**M7** 31 december 1996 ◀ skall rådet se över bestämmelserna i detta direktiv och med ledning av en rapport från kommissionen om de erfarenheter som vunnits, tillsammans med relevanta förslag, fatta beslut om dessa med kvalificerad majoritet.

▼M10*Artikel 20*

För att tillåta ett gradvist införande av de kontrollbestämmelser som fastställs i detta direktiv får medlemsstaterna fram till och med den 31 december 1992 under transport

- kontrollera dokumenten för produkter som anges i bilagorna A och B eller som införs från tredje land,
- genom stickprovskontroller och utan diskriminering utföra veterinära kontroller av de produkter som anges i bilaga B.

▼M7*Artikel 22*

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 juli 1992.

▼B*Artikel 23*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼M11

BILAGA A

VETERINÄRLAGSTIFTNING

KAPITEL I

- Rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött (EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64).
- Rådets direktiv 71/118/EEG av den 15 februari 1971 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä (EGT nr L 55, 8.3.1971, s. 23).
- Rådets direktiv 72/461/EEG av den 12 december 1972 om problem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen (EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 24).
- Rådets direktiv 77/99/EEG av den 21 december 1976 om hygienproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen (EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 85).
- Rådets direktiv 80/215/EEG av den 22 januari 1980 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen (EGT nr L 47, 21.2.1980, s. 4).
- Rådets direktiv 88/657/EEG av den 14 december 1988 om fastställande av krav vid framställning av och handel med malet kött, kött i stycken på mindre än 100 gram och köttberedningar (EGT nr L 382, 31.12.1988, s. 3).
- Rådets direktiv 89/437/EEG av den 20 juni 1989 om hygien- och hälsoproblem som påverkar tillverkningen och utsläppandet på marknaden av äggprodukter (EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 87).
- Rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk (EGT nr L 46, 19.2.1991, s. 1).
- Rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och utsläppandet på marknaden av levande tvåskaliga blötdjur (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 1).
- Rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av fiskprodukter (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 15).
- Rådets direktiv 91/494/EEG av den 26 juni 1991 om djurhälsovillkor för handel med färskt kött av fjäderfä inom gemenskapen med och import från tredje land av sådant kött (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 35).
- Rådets direktiv 91/495/EEG av den 27 november 1991 om frågor om livsmedelshygien och djurhälsa som påverkar produktion och utsläppande på marknaden av kaninkött och kött från vilda djur i hägn (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 41).
- Rådets direktiv 92/45/EEG av den 16 juni 1992 om frågor om människors och djurs hälsa i samband med nedläggning av vilt och utsläppande på marknaden av viltkött (EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 35).
- Rådets direktiv 92/46/EEG av den 16 juni 1992 om fastställande av hygienregler för produktion och utsläppande på marknaden av rå mjölk, värmebehandlad mjölk och mjölkbaserade produkter (EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 1).

KAPITEL II

- Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, till direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter.

▼**M11**

BILAGA B

**PRODUKTER SOM INTE OMFATTAS AV HARMONISERING INOM
GEMENSKAPEN, MEN SOM VID HANDEL KOMMER ATT
KONTROLLERAS ENLIGT DETTA DIREKTIV**

Andra produkter av animaliskt ursprung, som varken ingår i bilaga A till detta direktiv eller i bilagan till direktiv 90/425/EEG; en förteckning över sådana produkter kommer att fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 18.